

Ναί, τίς λαμπρότερος ἀστὴρ καὶ ἀμαράντως θάλλων
 εἰς τύπον εὐγενείας,
 ἢ νὰ συνδέσῃ ἑαυτὸν, πρὸ θεατῶν τῶν ἀλλων,
 μετὰ τῆς χώρας τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Ἐλευθερίας ;

Πρὸς τί γεννῶνται ἐν τῇ γῆ αἱ Ἀρεταὶ αἱ ζῶσαι,
 αἱ Δόξαι τῶν αἰώνων,
 ἢ πρὸς ἀγῶνας φαινοῦς, καὶ ἵνα, τελευτῶσαι,
 ἀθανάσιαν δρέπωσι κατὰ τὸν πάντα χρόνον ; . . .

Τὸ ὄνομά σου ὡς εἰκὼν ἐμφαίνει τὴν ψυχὴν Σου
 καὶ τὸ κλεινόν σου μέλλον :
 Προχώρει, ἄγγελε χρισθεὶς πρὸς ἔργα τῶν ἀγγέλων,
 προχώρει, δράμε εὐπτερος πρὸς τὴν ἀποστολὴν Σου !

Δεσμὰ αἰώνων διδηρᾶ τὸ βῆμά σου θὰ λύσῃ
 ἐπὶ διπλῶν ἡπείρων, —
 τὸ νᾶμα ὁ πολιτισμὸς τὸ ζεῖδωρον θὰ χύσῃ,
 καὶ θὰ θερμάνῃ ἥλιος τὸ Ἔθνος τῶν μαρτύρων !

Θὰ διδαχθῶσιν οἱ μικροί, οἱ ἄνθρωποι τῆς Βίας
 καὶ οἱ τῶν Συμφερόντων,
 ὅτι ματαίως μάχονται ὑπὲρ τῆς Τυραννίας
 τὸ προσωπεῖον φέροντες φιλελευθέρων ὄντων !

Ναί, ἢ Ἑλλάς, Ἀλέξανδρε, ἦν μετ' ὀλίγον μέλλει
 ἢ αἶγλη Σου νὰ ἴδῃ,
 θὰ καταστῆ τῆς δόξης σου ναός, ὡς εἶνε ἦδη
 στοργῆς εὐγνώμονος βωμὸς καὶ προσευχῶν θυμέλη !

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΒΑΛΒΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΔ

Τρελλὴ ξανθὴ ἀριστοκράτισσα
 Μέσ' τὴν καρδιά σου θέλησα νὰ μῶ
 Μὰ δίχως πιά ἔντροπὴ θὰ σοῦ τὸ πῶ....
 Ἐστὴν ἀγκινάρα πάλι πάτησα.

... ..

.....
 Νὰ μ' ἀγαπήσῃ κόρη ἂν βρεθῆ,
 Θέλω νὰ ἦνε τέρας δίχως χάρι.
 Ὁ Χάρος νὰ τὴν ἴδῃ νὰ συχαθῆ
 Ποτὲ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ τὴν πάρῃ !